

Sygn. akt VI K 174/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2016r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą w Ustrzykach Dolnych w składzie:

Przewodniczący SSR Daniel Radwański

Protokolant Beata Filipów

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2016r. w Ustrzykach Dolnych, na rozprawie

sprawy

W. K. - s. A. i J. z domu K., ur. (...) K., zam. (...)-(...) M., ul. (...), obywatelstwa polskiego, karanego, PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 września 2016r. w miejscowości U., gmina U., powiatu (...), województwa (...) prowadził po drodze publicznej pojazd wolnobieżny koparko-ładowarkę N. H. będąc w stanie nietrzeźwości – 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w związku ze skazaniem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzozowie – sygn. akt II K 238/12 z dnia 7 września 2012r. o czyn z art. 178a §1 kk

tj. o czyn z art. 178a §1 kk w zw. z art. 178a §4 kk

I. **u z n a j e** oskarżonego W. K. za winnego czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, a stanowiącego przestępstwo z art. 178a §1 kk w zw. z art. 178a §4 kk i za to na podstawie art. 178a §4 kk

s k a z u j e

go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42 §3 kk **orzeka** wobec oskarżonego W. K. dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.

III. na podstawie art. 43a §2 kk **orzeka** wobec oskarżonego W. K. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych,

IV. na podstawie art. 624 §1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) **zwalnia** oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych w tym opłaty, a wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI K 174/16

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 15 listopada 2016r.

W dniu 19 września 2016r. w miejscowości U., gmina U., powiatu (...), oskarżony W. K. prowadził po drodze publicznej pojazd wolnobieżny koparko-ładowarkę N. H. będąc w stanie nietrzeźwości – 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym

powietrzu. Oskarżony nie był operatorem koparki, a kierował nią w celu przewiezienia ciężkich urządzeń, gdyż w tym czasie nie był obecny operator w/w urządzenia.

Oskarżony czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w związku ze skazaniem prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Brzozowie – sygn. akt II K 238/12 z dnia 7 września 2012r. o czyn z art. 178a §1 kk, popełniony w warunkach z art. 178a§4 kk.

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie protokołu badania trzeźwości (k.2), odpisu wyroku (k.11), karty karnej (k.22-24) i wyjaśnień oskarżonego W. K. (k.7).

Dowody w sprawie były wiarygodne.

Na podstawie dokonanych ustaleń faktycznych Sąd stwierdził, że skazany dopuścił się czynu z art. 178a §1 kk w zw. z art. 178a §4 kk, który popełnia ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, jeżeli był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Z ten czyn, na podstawie art. 178a §4 kk, Sąd skazał W. K. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Za wymierzeniem oskarżonemu kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania przemawiało to, iż sprzeciwiał się temu przepis art. 69§4 kk, który daje Sądowi możliwość warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W ustalonym stanie faktycznym taki wypadek nie zachodzi. Oskarżony nie był zmuszony przez obiektywne okoliczności do prowadzenia pojazdu, a ponadto był uprzednio, dwukrotnie karany za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości, w tym raz w warunkach art. 178a§4 kk. Okolicznościami za tym przemawiającymi nie były niski stan nietrzeźwości oraz kierowanie pojazdem na bocznej drodze, w celu przetransportowania ciężkich urządzeń na niewielką odległość.

Orzeczona kara bezwzględnego pozbawienia wolności za czyn z art. 178a§1 w zw. z art. 178a §4 kk, ma zatem zgodnie z wolą ustawodawcy, odnieść wobec oskarżonego przede wszystkim cele represyjne i wychowawcze. Te cele kary zostaną osiągnięte w wyniku orzeczenia kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia, gdyż uprzednie skazania na karę grzywny i pozbawienie wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary nie odniosły wobec oskarżonego spodziewanych skutków w tym zakresie. Wymiar kary, blisko dolnej granicy ustawowego zagrożenia uzasadniony był niewysokim stanem nietrzeźwości oskarżonego oraz tym, że kierował pojazdem wolnobieżnym na drodze o niewielkim ruchu. Poza tym będzie to pierwsza kara bezwzględnego pozbawienia wolności orzeczona wobec oskarżonego.

Sąd orzekł wobec oskarżonego dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych, o którym mowa w art. 42§3 kk, gdyż stwierdził, że nie zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, pozwalający na orzeczenie tego środka karnego w wymiarze określonym w art. 43§1 kk, a w szczególności przemawiała za tym dotychczasowa, dwukrotna karalność oskarżonego za czyny z art. 178a §1 kk.

Na podstawie art. 43a §2 kk Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 złotych. Świadczenie pieniężne Sąd orzekł w wysokości minimalnej, mając na uwadze, że z powodu sytuacji majątkowej i rodzinnej skazanego oraz orzeczenia kary pozbawienia wolności bez warunkowego jej zawieszenia, jego wysokość będzie stanowiła dla oskarżonego środek karny o ogromnej dolegliwości.

Na podstawie art. 624 §1 kpk oraz art. 17 ust. 1 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) Sąd zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych w tym opłaty, a wydatkami obciążył Skarb Państwa.